

BESZÁMOLÓ

- ✓ a nagybőjti lelki gyakorlatokról
- ✓ a munkatársakkal kapcsolatos fejleményekről

FÓKUSZBAN:

- Don Hecke
- A kazincbarcikai építkezés

Szalézi Értesítő

**Don Chávez
újraavasztva
2014-ig!**

A 26. EGYETEMES KÁPTALAN ÚTMUTATÁSA

Térjünk vissza Don Boscóhoz,
foglalkozzunk a szegény,
a társadalom peremére szorult
fiatalokkal!

A NEVELŐI/PASZTORÁLIS SZOLGÁLAT

Don Pascual Chávez

LOVAG LONKAY ANTAL

az első magyar
szalézi munkatárs

FÓKUSZ
Ősztől

tartományfőnökünk don Albert Van Hecke!

Don Pascual Chávez Villanueva, a Szalézi Társaság egyetemes főnöke kinevezte don Albert Van Hecket a magyar szalézi rendtartomány új tartományfőnökévé az elkövetkező hat évre.

Don Albert Van Hecke 1941. szeptember 1-én született a belgiumi Sleidingeben. A szaléziak vezetete Sint-Denijs-Westrem iskola diákja volt, novíciátusi évét Groot-Bijgaardenben töltötte, ahol 1962. augusztus 25-én tett első fogadalmat. Szaléziként első gyakorlati tapasztalatait a brüsszeli francia tannyelvű műszaki szakközépiskolában szerezte. Oud-Heverlee-ben szentelték pappá 1970. szeptember 12-én. 1972-ben befejezte teológiai tanulmányait Lovanióban, majd gyakorló pedagógusként több szalézi szakközépiskolában és gimnáziumban tanított. 1986-ban kinevezték a hechteli szalézi közösség igazgatójának, 1989-ben pedig Sint-Denijs-Westrem-i közösség vezetését bízták rá. 1984-től tagja a tartományi tanácsnak, 1990-96 között tartományfőnök volt. 1996-ban a 24. Egyetemes Káptalan ideje alatt megválasztották az akkor újonnan megalakult Észak-Európa Régió élére, 2002-ben a 25. Egyetemes Káptalan még hat évre meghosszabbítja megbízatását.

Don Hecke várhatóan az ősz folyamán veszi át tisztségét P. Havasi József jelenlegi tartományfőnöktől.

Kedves Munkatársak! Kedves Don Bosco-tisztelők!

Amint az előző Szalézi Értesítőben jeleztem, február 21-től április 13-ig Andrásfalvy János atyával a Szalézi Társaság 26. Egyetemes Káptalanján vettünk részt. Az Egyetemes Káptalan rendünk törvényhozó gyűlése, amelyet hatévente hívnak össze, és amelyen a világ minden részéről összegyűlt tartományfőnökök és küldöttek vesznek részt. Csodálatosan szép és színes ez a törvényhozó testület. Szó szerint is, hiszen meglepetéssel tapasztaltam, hogy már nem a fehér bőrű szaléziak vannak többségben: ázsiai-, afrikai-, dél-amerikai rendtársaink nagyszáma jelezte, hogy a szaléziak, Don Bosco fiai a világ minden szegletében tevékenyen működnek.

A nyelvek és a színek kavalkádja ellenére csodálatos testvéri szeretet és összhang jelezte, egy a célunk, egy a rendalapítónk: Don Bosco!

Rendkívül megkapó és lelkesítő volt számomra az a testvéri érzés, hogy mindannyian Don Bosco fiai vagyunk.

A káptalan nyitányaként elzarándokoltunk a szalézi rend bölcsőjéhez. Meghatódva szemléltük Don Bosco szülőhelyén, Becchiben azt a szegényes házikót, ahol rendalapítónk nevelkedett és ahonnan elindult apostoli útjára. Zarándoklatunkat Torinóban folytattuk, ahol Don Bosco koporsója előtt megújítottuk azon fogadalmunkat, hogy mi is egész életünkön át az Ő útját akarjuk követni.

Rómába visszatérve lelki gyakorlaton vettünk részt, majd megkezdődött a nagy munka. Először egyetemes főnököt választottunk. Rendünk vezetője ismét don Pascual Chávez atya lett. Ezek után titkos szavazás útján választottuk meg a többi főelőjárót. Rendünk a megválasztott előjárók révén megújult, megfiatalodott és még inkább nemzetközivé lett.

A káptalan fő témája Don Bosco jelmondata „Da mihi animas cetera tolle” (Lelkeket adj, Uram, a többit vedd el) volt. Célunk az volt, hogy visszatérve Don Boscohoz, majd Tőle elindulva a mai világ számára megvalósítani szándékát, mely szerint főleg a szegény, a társadalom szélére kítaszított fiatalokkal való foglalkozás, a szegény gyerekek felkarolása, nevelése a fő feladatunk.

Igyekeztünk válaszokat, módszereket, megoldásokat keresni a mai idők kihívásaira. Kerestük az utat, hogy miként tudnánk még jobban megfelelni a modern

idők szavának, közelebb kerülni a Krisztustól eltávolodó fiatalokhoz, családokhoz. A felvetett problémákra hosszabb megbeszélés, tanácskozás után igyekeztünk választ adni, majd meghoztuk azokat a határozatokat, amelyek kötelező érvényűek lesznek minden rendtársra. Őszintén mondom, átérezve felelősségünket, rendkívül komoly munkát végeztünk!

Nagy megtiszteltetés volt mindnyájunk számára, hogy a Szentatya március 31-én a Vatikánban fogadta a káptalan résztvevőit és buzdított munkánk folytatására, az ifjúság nevelésére, a családok támogatására, majd atyai áldásával bocsájtott el minket.

A Rendfőnök Úr április 12-én hivatalosan lezárta a 26. Egyetemes Káptalant. Hosszú, de igen szép volt az elmúlt két hónap. Mondanom sem kell, hogy az Egyetemes Káptalan véget ért, de az igazi munka csak most kezdődik. Hazahoztuk azokat a szabályokat, határozatokat, melyek a gyakorlatban segítik munkánkat. Mi, magyar szaléziak, mint Don Bosco hű fiai iparkodnak mindezeket megvalósítani.

Kérem Önöket, segítsenek minket imáikkal, és ahol lehetőségük van, kapcsolódjanak be munkánkba, hogy közösen dolgozhassunk a magyar ifjúság nevelésén és a hit terjesztésén.

Tisztelettel:
P. Havasi József SDB
tartományfőnök

Pasqualis (húsvéti) időszakot élünk: don Pascual Chávez újra szeretett rendfőnökünk!

A 26. Egyetemes Szalézi Káptalan résztvevői Rómában március 25-én még hat évre, azaz a 2008-tól 2014-ig tartó időszakra megerősítették tisztében don Pascual Chávez Villanueva szalézi egyetemes rendfőnököt.

A szavazás után a káptalanon a következő párbeszéd hangzott el a legidősebb résztvevő, P. Havasi József magyar szalézi tartományfőnök és don Pascual Chávez között:

- Engem illet a feladat, hogy megkérdezzek: kedves Rendfőnökünk, a káptalan újra megválasztott rendfőnöknek. Kérem tőled: elfogadod ezt a feladatot?

- Hat évvel ezelőtt elfogadtam mondván, hogy fogadalmam első pillanatától fogva kimondtam 'igen'-emet, amit nem volt okom visszautasítani; akkor talán kevesebb tudatossággal tettem és nagy lelkesedéssel. Ma, hat év után ismét elfogadom Isten akaratának kifejezését a rendtársak szavazata által és elfogadom úgy, mint szeretetének megnyilvánulását irántam, hogy egész életemet rendtársaimnak és a fiataloknak ajándékozzam a legvégsőig.

Ezen év elején azt mondtam az Úrnak, hogy elfogadom mindazt, amit nekem akar adni, és az első dolog, amit nekem adott, a testvérem halála volt... ez alkalommal tizenhatezer rendtársat ad nekem, akikkel gondolatban mindig együtt leszek, akiket szeretni fogok és akik érdekében fogom szervezni életemet. Erre igent mondom.

SZTRENNA
2008 NEVELNI A DON BOSCO SZERETETÉVEL

A nevelői/pasztorális szolgálat

„Azt kérjük a nevelőtől, hogy kellő komolysággal végezze munkáját. Ismernie kell a fiatalok szokásait, az őket befolyásoló hatásokat, mindahhoz, hogy segíteni tudjon nekik és utat mutasson számukra. [...] Természetesen ezeket s szokásokat nem elég ismerni, hanem közvetíteni és kommunikálni is kell tudni feléjük. Aki csak közvetít, de nem beszél a másikkal, az tanít, de nem nevel [...] Szeretni kell mindazt, amit közvetítünk és azt, akinek közvetítünk”.¹

A személyek pasztorális-, nevelési szempontból mindig fontosabbak, mint az általunk leírt „világmegváltó” gondolatok, nagy művek. Don Bosco számára a fiatalok voltak azok a személyek, akiket meg akart ismerni és meg akart menteni. Így vált a **formáció** nevelési-, pasztorális- és egyházi szempontból az elsődleges szemponttá hivatásstudatában és küldetésében. Bár a nevelői szolgálat rendkívül anyag- és időigényes, mégis szükséges, hogy az egész személyiségre tudjunk hatni. Nemcsak az intelligenciát, az észet kell formálni, hanem elsősorban a szívet és a lelket kell átalakítani, teljes nevelői hivatástudattal. Tudatosan kell szembehelyezkednünk a „nevelés problematikájával”, hivatásunknak kihívásaival, mely így nem gátolhat és akadályozhat meg minket nevelési feladatainkban. A mindennapi élet „minőségét” a formáció határozza meg.

Aki a nevelői hivatást választja, annak tisztában kell lennie azzal, hogy a nevelői tevékenység „az Istennel való találkozás egyik formája”.² Fontos, hogy ezt a tevékenységet ne elfecsérelt időként élje meg. A fiatalokkal való együttlét a nevelő számára Don Bosco szíve szerinti lelki- és pasztorális tevékenység. Ha ez a spirituális-pasztorális egység szétmorzsolódik, nyitottá válik a tér azon rossz irányba vivő tevékenységek, meglátások számára, amelyek kísértést jelenthetnek a nevelés szempontjából. A szeretet a nevelői lelki-ség középpontja, ami az erőfeszítés, az át-

adás, a gondolkodás, a keresés gyümölcse. Mindez folyamatos és éber odafigyelést igényel. Gyökereit az Istennel való kapcsolatban találjuk, amelyek az imában, tevékenységeinkben, valamint a misztikában és az aszkézisben tükröződnek vissza. Ez azért válik szükségessé, hogy a nevelő és a fiatal egyaránt megszentelődjön. Jézus meg akarja osztani velünk életét, és a Szentlélek jelen van bennünk, így fel tudunk építeni egy emberi és egy keresztényi közösséget. Nevelők és fiatalok egyaránt ugyanazt a szentségi utat keresik. Ezért el kell fogadnunk azt a kihívást, hogy a nevelők által végzett tevékenység misszionáriusi feladat. Az a szolgálat, amit a szalézi nevelés ajánl ezen a területen, az teljes, integráns, mivel a személy minden egyes dimenzióját számon tartja. Keresi a fiatal teljes javát „itt és az örök-kévalóságban”, valamint igyekszik becsületes polgárokat és jó keresztényeket nevelni az egészség, a tudomány és a szentség egységében. Ez a nevelő szolgálat mindenki számára érvényes. A társadalomban, az egyéneknben, az őket körülvevő környezetben és minden nevelési helyzetben. Azokat az elveket és technikákat, amelyek ezt a nevelést működtetik, minden olyan nevelő gyakorolhatja, aki mély keresztény öntudattal és pasztorális szeretettel rendelkezik a fiatalok iránt.

Don Bosco gyakorlatias személy volt és tudta, hogy minden nevelési eszközben a jóságot úgy tudjuk felmérni, hogy a bátortalanokat vigasztaljuk, az elesetteket fel-emeljük. Azokat a fiatalokat, akik az utcákon és tereken a nagyváros veszélyeinek

voltak kitéve a társadalom számára úgy adjuk vissza, mint becsületes polgárokat és kompetens személyeket. Módszere az embereket kellő tudású állampolgárrá, a társadalom számára hasznos szakmával rendelkező személlyé alakította.

Don Bosco mindenütt nevelő volt: az udvaron, az ebédlőben, az iskolában, a tanműhelyben, és a templomban is. Láthatjuk, hogy a szalézi nevelés nem korlátozódik csupán bizonyos helyszínekre. Nevelési célja abban áll, hogy személyes kapcsolatot alakítson ki az emberek között mind a tanteremben, mind a szabadidőben. Lélek és test, egyén és társadalom, kultúra és ember mind olyan elemek, amelyek a nevelés minden területén megtalálhatóak, sőt szociális-, földrajzi- és vallási téren alkalmazhatóak minden fiatalra és *nevelőre* egyaránt, akik valóban a fiatalok boldogulását keresik.

Befejezésül, azt mondhatjuk, hogy a nevelői-pasztorális szolgálat több formában a helyi viszonyok figyelembe vételével valósítható meg. Érzékenyvé kell válnunk egyházban jelentkező szükségletekre, valamint az idők jeleire. Meg kell újítanunk a struktúráinkat azzal a kreativitással, mellyel jelezzük, hogy *misszionáriusok*, és az evangélium hordozói vagyunk *a fiatalok számára*. A szalézi nevelő mindig Don Bosco fia, aki mindenre készen áll, még arra is, hogy „az ördög előtt kalapot emeljen”³, csak hogy megmentse a fiatalok lelkét.

*Don Pascual Chávez egyetemes főnök
Bollettino Salesiano 2008/4
(Fordította: Depaula Flavio)*

¹J.E.VECCHI, Spiritualità Salesiana, LDC, 2001 136 o.
²V6.: EK 23. 95. pont; ³MB XIII, 415.o.

Lovag Lonkay Antal az első magyar szalézi munkatárs

Don Bosco égi születésnapjának 120. évfordulója mellett a magyar szalézi munkatársaknak illik megemlékezniük még egy igen jelentős személyről: Lonkay Antal volt ugyanis az első szalézi munkatárs Magyarországon, aki 1888. augusztus 29-én, Don Bosco távozása után alig fél évvel követte példaképét az örökkévalóságba.

Lonkay Antal emléke a történelem lapjain már elhalványult, de a magyar Szalézi Családban még él a neve. Tanár és pedagógus volt, író, műfordító, újságíró, szerkesztő és laptulajdonos, nyomdaalapító és kiváló szervező. Sok nyelvet értett és beszélt, rengeteg napilapot, folyóiratot olvasott állandóan. Korán felfigyelt az alázatos torinói aszfalt-apostolra, Don Boscóra, és meglátta benne az utcagyerekek pedagógusát, a könyv apostolát, a szétszóródott nyáj szervezőjét. Felfedezte, melléje állt, ismertetője lett, és utat tört eszméinek és műveinek a magyar katolikus társadalom lelkébe.

Lonkay életútja kicsit olyan, mint egy romantikus regény. 1827-ben született Bocskón, Máramaros megyében. Apja államhivatalnok volt. Tanulmányait a máramarosszigeti piarista gimnáziumban, Szatmáron és Pesten végezte, ahol a VI. osztály elvégzése után belépett a piarista rendbe. Papnövendékként tanított Nagybecskerekben, majd a szabadságharc kitörésekor társaival együtt ő is felcsapott honvédnek. Főhadnagyi rendfokozattal Perczel Mór tábornok parancsörtisztje volt - ő fogalmazta meg a napiparancsokat. A temesvári csatában megsebesült, majd a szabadságharc leverése után sok üldözésben volt rész. Mivel nem vették vissza a szemináriumba, 1855-ben megnősült, és Budán, majd Pesten telepedett le. Visszavonultan élt, irodalomtörténetet és neveléstudományt tanult, tanári állást vállalt, s mellette a Pesti Napló és az Új Magyar Múzeum munkatársa lett. Közben műfordítással is foglalkozott. Lefordította ifjabb Plinius leveleinek tíz könyvét és Demosthenés műveinek nagy részét. A kiegészítés után a budai egyetemi, majd a pesti főgimnáziumban tanított magyar nyelvet és irodalmat, és folyamatosan publikált. Bátor tollú, határozott ember volt, aki sok gúnynak volt céltáblája, mert a Katolikus Egyház politikai szerepét vallotta a vallási közöny korában. A magyar sajtóélet egyik sokat támogatott résztvevője volt, javarészt annak köszönhetően, hogy több szélsőséges mozgalomban is szerepet vállalt.

1856-ban megalapította a Tanodai Lapokat, ami 1871-ig fennállt, majd 1860-ban az Idők Tanúja című katolikus politikai napilapot, ami 1868-ban összeolvadt Török János Pesti Hírnökével Magyar Állam címen.

A katolikus ügy körül kifejtett buzgó tevékenységének elismeréseként XIII. Leó pápa a Szent Gergely Rend lovagjává, a Szent Szilveszter Rend kommandátorává és aransarkantyús vitézzé nevezte ki. Sokat utazott különböző zarándokhelyekre, ennek köszönhető találkozását Don Boscóval. Ádám László így ír erről:

„... gondviselészerű nap volt 1880. május 23-a, amikor a Segítő Szűz elvezette Lonkayt Don Boscóhoz, mert őbenne és általa indította el a magyar szalézi művet.”

Ezen a napon ugyanis második római zarándokútjáról hazatérőben Lonkay Antal megszakította útját Torinóban, hogy adományát letegye a Segítő Szűz Mária kegytemplomában. Amíg két pap útítársa a Torinói Nemzetközi Kiállítást nézte, Lonkay fölkereste Don Bosco valdoccói Oratóriumát. Hosszasan elbeszélgetett vele és kérte felvételét a szalézi munkatársak közé. Don Bosco saját kezéből és aláírásával vette át a felvételi okmányt és a Szalézi Munkatársak Kézikönyvét. Ettől fogva Lonkay állandóan Don Bosco hatása alatt élt, „hőn szeretett rendgenerálist” erkölcsi életének eredményeként követte, lelkiigazgatójának és titkos figyelőjének tartotta, úgy érezte, állandóan a háta mögött áll. Hirtelen haragú ember lévén a legtöbb esetben azzal fogta vissza magát: „... szalézi vagyok, akinek sohasem szabad nagyon haragudni, hanem Don Bosco példájára vidám lélekkel kell fogadni mindent.”

Lonkay jóvoltából a Magyar Államból, az első, izzig-végig katolikus napilapból ismerterte meg a magyar katolikus társadalom Don Bosco személyét, közérdekű tevékenységét, gyermek-apostolságát, missziós kezdeményezéseit, első Oratóriumának belső életét, nevelési rendszerét, Társaságának terjesztését, édesanyjának s első papjainak a nevét; nem utolsó sorban a

Segítő Szűz Máriának és Szalézi Szent Ferencnek a kultuszát. Lonkay évről-évről ismertetést adott Don Boscónak a világi munkatársaihoz intézett év végi beszámolójából s újévi program-adásából. Nevére szóló leveleit mindig első lapon közölte eredeti nyelven, majd magyar fordításban is. Don Bosco közvetlen baráti kapcsolatban állt Lonkayval, aki nagyon helyesen értékelve a szalézi munkatárs fogalmát az első találkozástól fogva valószínű szalézinak tartotta magát. Ezt a meggyőződését többször írásaiban is kifejezte.

Lonkay Antal Don Bosco iránt érzett rokonszenvét minden lehető módon - írásban, beszélgetések során - igyekezett átadni másoknak. Életével, példájával, írói képességeivel különösen sokat tett azért, hogy Magyarországon megismerjék a szalézi rendet. Ma úgy mondanánk: jól átgondolt propaganda-hadjáratot indított a szaléziak megismertetésére. Simor János, Vaszary Kolozs, Csernoch János primások, Jedlicska Pál nagyszombati érseki helytartó, Viszola József Károly, Robitsek Ferenc, Krywald Ottó, Zafféry Károly és sokan mások erős indítékot kaptak tőle a szalézi munkásság értékelésében.

Lonkay már 1883-ban saját kiadású propaganda-füzeteiben reményét fejezi ki, hogy amint a világi papság köréből többen elmennek jezsuitának, lazaristának s más szigorú szerzetekbe, lesznek majd olyanok is, akik beállnak szalézinak. Buzdítás volt ez, akkor sajnos még csupán pusztába kiáltott szó, mert az első magyar szalézi, Zafféry Károly csak 1899-ben kérte felvételét a szalézi rendbe.

1884-től szinte hónapról-hónapra rövid összefoglalásban közölte Lonkay a Bollettino Salesianót, bővebben idézve Don Bosco újévi beszámolóit. Azt kell mondanunk, hogy akkoriban a Magyar Állam volt a „magyar Szalézi Értesítő”.

Lonkay levelezett Don Boscóval, és amennyire lehetősége engedte, anyagilag is segítette a mindig szűkében lévő Szalézi Családot. 1886. március 7-én közölte egyik levelét a Magyar Államban, melyben Don Bosco köszönetét fejezi ki az

adományokért, s abbeli kívánságát, hogy minél hamarabb elküldhesse fiait magyar földre:

„Ugyanazt, amit te nekem és összes társaimnak oly kedves és jeles férfit, óhajtasz, óhajtom én is, naponként kérvén Istent, hogy egykor fiaimmal hozzátok is eljussak. Az a nap aztán kétségkívül feledhetetlen nap lesz, amelyen az Úr annyi jó férfi könyörgését meghallgatja.”

Lonkay Antal szívében, nyelvén s tollán hordozta Don Boscót egy emberöltőn át, halálában megsiratta, s hamarosan követte is. Álma a szalézi magyarországi letelepedéséről csak halála után huszonöt év-

vel, 1913-ban vált valóra.

Legyen ez az összeállítás „...*lovag Lonkay Antalnak, Don Bosco első magyar munkatársának, a magyar szalézi mű prófétájának arácsi sírján hervadhatatlan koszorú, a hálás emlékezés örökké nyíló virága. Tekintsük őt miénknek, rendi ösünknek! Értünk harcolt, értünk szenvedett is. Ápoljuk emlékét kegyelettel! Kövessük példáját! Pédáját követve ne rejtjük véka alá szalézi mivoltunkat, s gyümölcsöztessük szalézi öntudatunkat az ifjúság megmentésére.*”

(P.Ádám László SDB)

Források: Pallas Lexikon XI; Ádám László - Rendtörténet; Csiffáry Tamás - Médiatörténet

Lovag Lonkay Antal síremléke az arácsi temetőben.

Missziókból

Sri Lanka: az Indiai óceán édenkertje és könnycseppje

Sri Lankát, az Indiától délre található, etnikai villongásairól, belpolitikai problémáiról ismert szigetországot néhányan (nem véletlenül) India könnycseppjének nevezik.

Közel 20 milliós népessége népek és vallások tarka egyvelegét mutatja, hiszen ebben a 2/3 magyarországnyi méretű szigetországban élnek szingalézek, tamilok, mók, malájok, veddák, burgherek és britek. Ha a vallásokat nézzük, találunk itt buddhistát, hindut, mohamedánt és keresztényt is. A legtöbben a szingaléz, a tamil és az angol nyelvet beszélik. A Krisztus előtti 3. században Észak-Indiából terjedt el a buddhizmus, az arab kereskedők hajókaravánjai terjesztették el a mohamedán vallást, míg a 16. században megjelenő portugál misszionáriusok evangelizálták a nyugati part szingaléz és tamil lakosságát. Sri Lanka az európai gyarmatosítók (portugálok, hollandok, angolok) megjelenéséig királyságokra oszlott. Az 1948-ban kikiáltott függetlenség azonban mély változásokat hozott. A buddhizmus államvallás lett és a szingaléz vált a sziget hivatalos nyelvévé. A buddhista vallási vezetők főszerepet játszottak a tamil kisebbség, valamint a keresztény- és mohamedán vallásuk elnyomásában. Az ekkor kialakult állapotok mindmáig rányomják bélyegüket az ország politikai, közéleti és oktatási viszonyaira.

Mégis három olyan tényezőt emelhetünk ki, amelyek bolygónk egyik édenkertjét a könnyek országává teszik: A vallási köntösbe bújtatott etnikai villongásokat, a gyermekprostitúciót és a cunami okozta hatalmas pusztítást.

1958-ban a katolikus egyház és a keresztény missziók jól megszervezett oktatási rendszerét szétverve létrejött egy olyan iskolahálózat, mely csak töredékét nyújtja annak az oktatási színvonalnak,

mely egykor Sri Lankát jellemezte. A munkanélküli, reménytelen fiatalok tömegében hamar csírára letek azok a szélsőséges ideológiai nézetek, melyek polgárháborús viszonyokhoz vezettek, és amelyek miatt tízezrek haltak meg illetve kényszerültek menekült-táborokba.

Ezek a viszonyok között Don Bosco pedagógiája utat talált a fiatalokhoz, hiszen reményt nyújtott számukra. A Megelőző Módszer a munka és ez által a jobb élet reményét hozta el.

A szaléziak 11 ifjúsági központot állítottak fel az országban, melyből 6 kifejezetten szakképzéssel foglalkozik, szakmát és magasabb képzettséget adva a legszegényebb néprétegek kezébe. 3 központ túlnyomóan buddhisták által lakott területen működik. A Nochchiyagamában, Kandyban és Ahungallában működő szalézi központ jó példája a katolikus és a buddhista egyház szoros együttműködésének, hiszen oktatási, nevelési programjaikkal utat mutatnak a különböző felekezetek és etnikai csoportok számára, a békés egymás mellett élés felé vezető párbeszéd kialakításának irányában

Mannari és Kilinochchi-i házuk a gyermekkatónák számára ajánl megoldásokat a civil életbe visszavezető úthoz.

Bár szakképző intézményeink nagy megbecsülésnek örvendenek, több oktatási központunkat laikusok vezetik,

hiszen vezetésükkel könnyebben érvényesíthetjük a don bosco-i pedagógiát, ebben feszültségekkel terhes közegben. A hitoktatás, az evangéliumi értékek átadása bizonyosfajta védelmet jelent a tanulók lemorzsolódása ellen.

A nyolcvanas évektől ugrásszerűen emelkedett a nyugati turisták száma, ami magával hozta a szexturizmus megjelenését. Sri Lanka a „kisfiúk Paradicsomaként” vonult be a pedofil világ tudatába. Több mint 33000 gyermek vált, ezen szörnyű iparág áldozatává. Számunkra ez azért rendkívül fontos, hiszen a katolikus gyerekek többsége a nyugati part üdülőhelyei közelében él, közvetlen veszélynek kitéve. A szaléziak minden eszközt megragadnak, hogy felhívják a figyelmet erre a problémára és igyekeznek olyan programokat kidolgozni, melyekkel segíthetik az áldozatul esett gyerekek visszatérését a normális életbe. Don Bosco neve védjeggyé vált a lakosság körében, ha a fiatalokról van szó. A kormány kitüntetéssel ismerte el a gyermekek védelme érdekében tett törekvéseinket.

A rendfőnök atya minden követ megmozgatott, hogy támogatókat találjon a két évvel ezelőtti karácsonyi cunami áldozatai számára. Küldetésének sikerét mutatja az a több ezer halászahajó, melynek oldalára Don Bosco nevét vészték fel gazdáik.

Tartományunk 29 papból és 30 képzés alatt lévő klerikusból áll, miközben 80 jelöltünkért imádkozhatunk. A legnagyobb szerepet életünkben közösségeink alakítása és formációja jelenti. A Szaléziak 2006-ban ünnepelték Sri Lankai megjelenésük arany jubileumát. Reméljük, hogy a következő 50 évben is a fiatalokkal kéz a kézben haladunk a béke felé

P. Anthony Pinto SDB - Sri Lanka
(Fordította Koblenz Attila)

Don Bosco, a szociális képességek fejlesztésének mestere

Mind a korszerű elméleti és gyakorlati pedagógiában, mind a médiában egyre többet hallunk, olvasunk a szociális kompetenciák fejlesztésére, fejlettségére irányuló vizsgálatokról, elvárásokról. Ugyanakkor sokan bizonytalanok abban, hogy mit is takar e fogalom. Megint valami újabb divatról van-e szó vagy valóban az építő személyközi kapcsolatokat meghatározó képességek fejlesztésének szükségességére való figyelemfelhívásról? A szociális kompetenciát nehezen határozhatnánk meg egyetlen szóval vagy egy mondatos definícióval, mivel több képességet, a képességeket kategóriákba rendező értékeket takar. Vonatkozik:

- Az egyén érzéseire, gondolataira, azaz mennyire érzi magát felkészültnek, a szociális és tanulási képességei mennyire, és mire teszik őt képessé;
- Az egyén viselkedésére a társas helyzetekben, azaz mit tesz, és hogyan teszi;
- Mennyire képes a szerepek betöltésére (valaki egy személyben felnőttként lehet: anya, feleség, tanár, tanuló, szalézi munkatárs, barát, közszereplő, stb., gyermekként: családtag, gyermek, tanuló, felelős, sportoló, hittanos, ministráns, vásárló, játszótárs, stb.) és különböző kapcsolatok kezdeményezésére.

Ezek társadalmilag is elfogadott viselkedés megnyilvánulási formák, amelyek modellyújtás és megerősítés révén a társashelyzetekben, a másikkal vagy többekkel való személyes, kommunikációs kapcsolatokban formálódnak.

Az egyéni szociális értékrend jellemzői:

1. Kötődés, melynek alapja a bizalom, ragaszkodás és a szeretet.

Giuseppe Buzetti visszaemlékezései alapján tudjuk, hogy don Bosco nemegyszer egész éjjel gyóntatott. „Az egyik nagy ünnep előestéjén a toronyóra elütötte már a tizet, s a gyóntatószék előtt még mindig a bűnbánó fiúk hosszú sora állt.” don Bosco küldte őket aludni, de ők kérték, hogy „Legyen türelemmel irántunk, gyóntasson meg minket” így tovább gyóntatott, de közben ő is elaludt, fejét Gariboldi (az egyik fiú) vállára hajtva. Felébredve látta, hogy a „fiúk kényelmesen elhelyezkedve alszanak a földön, szólt Gariboldinak, aki egész éjjel fönt volt: Itt az ideje, hogy nyugovóra térjünk. Ezekre a szavakra a fiúk felébredtek és tovább kellett gyóntatnia.” Amikor másnap kiment az udvarra látta, hogy Gariboldinak a karja be van kötve. Érdeklődésére a fiú először csak hártott, de don Bosco unszolására végül is elmondta, hogy vállá véraláfutásos, mert „egész éjjel mozdulatlanul tartotta a térdepelő és don Bosco feje között.” (L'arco, 1998. 52-53.)

Gyermekkorban a felnőtt tanítja, illetve mintaadása révén közvetíti mi a jó és mi a rossz. Mindezek alapján elvárja, hogy a gyermek tegyen, vagy ne tegyen valamit és

bízik abban, hogy elvárása teljesül. Ez lesz az alapja a kölcsönös bizalomnak, amelyet erősít a ragaszkodás. A ragaszkodás az élményt nyújtó tapasztalatok révén kialakuló pozitív irányultság, amely, ha a másikért és a többiekért való teljesítésre készlet, és az örömmel tölt el, jelzi a szeretet kialakulását. Don Bosco fiúkkal való kapcsolatában az emlékeket idéző történetek alapján ez a folyamat jól nyomon követhető.

2. Valahová tartozás, amely a családhoz, hazához, nemzethez, szalézi közösséghez, stb., azaz egy csoporthoz kapcsolja a gyermeket. Ugyanazokkal a jellemzőkkel (bizalom, ragaszkodás, szeretet) rendelkezik, mint a személyek közötti kötődés, de itt a másik fél a közösség. Don Bosco a modern pedagógiát megelőzve, életműve alapján mit üzen nekünk szalézi munkatársaknak? Csak az tud lelki vezető lenni, aki lelki vezetett. Ha az együttélést jól gyakoroljuk, akkor tudunk együttélésre nevelni. Csak az tud közösséget vezetni, aki közösségben él. Így alapozva meg a valahová tartozás feltételeit.

3. Birtoklás lehetővé teszi a megosztást, ajándékozást, felajánlást, adakozást, azaz a tulajdonból való önkéntes részesítést. A megszerzés és megtartás, gyűjtés szabályait a nevelésnek kell kialakítani úgy, hogy az a gyermekben egy pozitív irányú fejlődést indítson el. Ez jelenti a gyermek intellektusának, alkotóképességének, jellemének, érzelmeinek-érzékenységének a fejlesztését. Ennek érdekében rendszeresen meg kell teremtenünk a megosztási, felajánlási helyzeteket úgy, hogy abból senkit sem rekesztünk ki.

„Ki sokat kapott, barátian osztogasson, szemérmesen hallgatva, mert ez az ajándékot kellemessé teszi.”

(Don Bosco életrajzában első kötetéből)

Az egyéni szociális értékrendnek öröklött tanult komponensei vannak. Az, hogy egy adott helyzetben miként viselkedünk, a szociális képességek/képességrendszer fejlettségétől függ. A szociális képességrendszer fejlesztésének alapja a szociális szokások kialakítása, amikor hasonló helyzetekben, mindig hasonló módon megvalósuló magatartás, viselkedés révén kialakul a rendszeresség. (A Pinardi fészer melletti oratórium órarendje) (T. Bosco, 40.o.)

A másik embert, a közösség fejlődését szolgáló viselkedést *proszociális viselkedésnek nevezzük*. A proszociális viselkedést megalapozó szociális képességek több csoportba sorolhatóak:

- *Egyéni fejlődést szolgáló szociális képességek*: kötődés, szeretet, ragaszkodás, bizalom, nyitottság, elégedettség, szabálytartás, önállóság, empátia, beszédviselkedés, igazmondás, éntudat, önértékelés, önbizalom;
- *Közösségi fejlődést szolgáló szociális képességek*: együttműködés, önzetlenség, elfogadás, segítségnyújtás, gondoskodás, ba-

rátságosság, konfliktuskezelés, kapcsolatteremtő készség, alkalmazkodás, illedelmesség, udvariasság, hazaszeretet, együttérzés;

- *Kötelességvállalással kapcsolatos szociális képességek*: lelkiismeretesség, kötelességtudatosság, feladattudatosság, megbízhatóság, pontosság;

- *Életmód-életritmust meghatározó szociális képességek*: rendszeresség, mértékletesség, nemet mondani tudás, egészségtudatosság

Az egyes csoportokban felüntetett képességek más csoportokban is megjelenhetnek, nemcsak a jelzett területeken. A besorolás a rendszerezést, azon keresztül pedig a fejlesztést is segítheti.

A szociális képességek a szociális helyzetek spontán vagy mesterséges megteremtésével, szándékos gyakorlattal fejleszthetők. Ha don Bosco fiúkkal kapcsolatos nevelő vagy műhely és iskolateremtő munkásságáról, szociális tevékenységéről olvasunk, azt láthatjuk, hogy minden lehetőséget kihasználta a fiúk fejlesztésére. Ezekből sokat tanulhatunk, de előfordul, hogy nehéz azokat áttenni a mai élethelyzetekre.

Kedves Szalézi Munkatárs, Pedagógus Kolléga, szaléziakhoz kötődő Olvasó!

A szociális képességek fejlesztésének igen színes és széles a tárháza. Például a társas kapcsolatokkal összefüggő *képességek fejlesztésébe* tartozik az: elfogadás, együttműködés, felelősségtudat, igazságosság, viselkedéskultúra, társadalmi szabályok, stb. elsajátításának az elősegítése. Ezeket spontán helyzetekben illetve élményközpontú *módszerekkel* is fejleszthetjük. Pl.: szituációs játékok, önismereti játékok, napi helyzetek megoldása behelyettesítéses tanulással, gyermekek élményeinek, szépirodalmi művek, filmek, színdarabok megbeszélésével, stb. Kérem, ha egyetért vele, és ideje engedi, hogy az Ön/Önök által eredményesen alkalmazott eljárás/eljárásokat írja/írják le, hogy az összegyűlt módszerekből egy ötlettárat állíthassunk össze, amellyel egymás munkáját is segíthetjük, megújíthatjuk.

Szempontok: **Fejlesztendő képesség** (ha a csoportosításban nem szerepel, de fontosnak tartja új képesség is megjelenhet!), **tevékenységforma**: pl.: hagyományörzés kézműves szakköri formában stb., **módszerek**: pl.: beszélgetés, közös munkavégzés, bemutatás stb. **Foglalkozás menetének leírása**. Amennyiben a fenti szempontok köré való rendezés nehézséget jelent, úgy sikeres esetek leírásával is segítheti az ötlettár kidolgozását, amelyet az alábbi e-mail címre lehet megküldeni:

Rózsáné Czigány Enikő, szalézi munkatárs
e-mail: czeniko@t-online.hu

Felhasznált irodalom: Adolfo L'arco (1998): *Neveljünk úgy, mint Don Bosco. Reprografia, Bratislava; Teresio Bosco Lelkigyakorlat Don*

Don Bosco-Caló-Puskás - SZALIM Focikupa 2008. Nyergesújfalú

Harmadik alkalommal zajlott Nyergesújfalun a SZALIM focikupa, amelyen idén tizennégy csapat vett részt. A meccseket február 16-án a Szalézi-Irinyi Középiskolában és a Kernstok Károly Általános iskola termében játszották. Az alábbi írásban a szervező számol be a nap eseményeiről:

Az idei SZALIM Focikupa Fernando Caló, szalézi növendék és Puskás Ferenc magyar focistánk neve mellett Don Bosco nevével bővült, hiszen idén 120 éve annak, hogy elhunyt.

A kupa jó hangulatban zajlott a nehézségek ellenére. Ilyenek voltak pl., hogy a kezdés előtt negyed órával jelentkezett be egy csapat, amelynek a jelentkezési lapja valahol elkallódott. Így percek alatt átrendeztük a hat csapatos csoportot hét csapatosra, a tízperces mérkőzéseket nyolcpercesre, és mehetett is a játék. Tíz óra tájban jött a telefonhívás, hogy egy esztergomi kispapot olyan szerencsétlenül eltalált egy erős labda, hogy nem lát. Be kellett sietni az esztergomi a kórházba a hősi sérülttel, a kispapok pedig gondoskodtak a szemináriumból egy utánpótlásról, aki sietett beállni a sérült helyére, jóllehet influenzás volt.

Az iskola konyhája ismét sok száz pompás buktával és pogácsával kedveskedett a résztvevőknek, aminek bizonyítéka, hogy az említett péksütemények élettartama mindössze két óra volt: futással és gólokká magasztosultak. Animátoraink és orisegítőink lelkesen segítettek az elemőzsia osztásánál, mások pedig szurkoltak.

Az játékezők és a háttérszervezők egyaránt a legjobbat nyújtották, és az egész játék hangulatára jellemző volt a barátságos, fair play, Don Boscó-i hangulat. A Megyeri Don Bosco focicsapat a kupával, az Óbudai Oratórium a második, a házigazdák a harmadik helyezéssel a tarsolyukban térhettek haza.

A végén az orisegítők olyan lelkesek voltak, hogy még egy órát maradtak játszani és beszélgetni, míg a csapatok különféle járgányokon hazafelé gördültek.

Remélem, hogy jövőre, a szalézi rend alapításának 150. évfordulóján újra találkozunk!

P. Andrásfalvy János SDB

Idén a Megyeri Don Bosco csapat vihette haza a kupát

Fiatalok nagybőjti lelki napjai

Március második hetében közel ötven fiatal gyűlt össze a szalézi bölcsőben, Péli-földszentkereszten, hogy lélekben megújulva, Csány Péter szalézi atya szavaival élve: „a fölösleget ledobva” méltóképpen készülhessen Jézus Krisztus halálának és feltámadásának szent tünneperé.

„Mindent elviselek abban, aki szabaddá tett engem” – állt a meghívóban. Mit jelent számunkra a szabadság? És ha szabadok vagyunk, akkor miért kell mégis tűrni, elviselni? – fejtegettük ezt a korántsem egyszerű kérdést az előadások és kiscsoportos beszélgetések alkalmával.

A fiatal lélek sajátossága a bizonyítani akarás, hogy segítség nélkül is meg tud élni, hiszen már felnőtt (legalábbis törvényileg). Ennek fényében sokszor nem vesszük figyelembe, pontosabban felrúgjuk azokat a korlátokat, amelyek valójában a szabadságunkat szolgálják.

A beszélgetések úgy gondolom, jótékonyan járultak hozzá a bennünk kavargó feszültségek hatékony rendezésére.

Nagybőjti lelkigyakorlat révén Krisztus szenvedésére is emlékeztünk a szombati kereszttúton, amit a szabadban a kálvárián végeztünk. A hideg ellenére lelkesen imádkoztunk, a fagyoskodást mintegy felajánlásként elkönyvelve.

A lelkigyakorlat célja az emberi lélek Krisztusban való megújulása. Ezt szolgálják az előadások, beszélgetés, a szentgyónás, a szentségimádás, de hozzá tartozik a közös játék, szórakozás, ha úgy tetszik: lazítás. Ettől jó egy ilyen program. Közelebb kerülünk Krisztushoz, és közelebb embertársainkhoz. Ezen a hétfőn úgy vélem ismét sikerült maradandót alkotnia Péter atyának és a szaléziaknak. Azonban a valódi köszönet mégiscsak az Istennek szól, hogy részt vehettünk. Ez a hétfő méltó felkészülés volt Urunk, Jézus Krisztus dicsőséges halálára és feltámadására.

Széles János

Nagyböjti lelki napok serdülőknek

A serdülők nagyböjti lelkinapjain közel nyolcvan vettünk részt, többen a nyergesújfalui Szalézi-Irinyi Középfiskolából is, és nagyon jól éreztük magunkat. Az első napon az ismerkedés jutott főszerpéhez. Az ismerkedős játékok révén a nevekkel már tisztában voltunk, a szabadidőnkben pedig még jobban megismerhettük egymást.

Az előadásokat Márkus Zoltán atya tartotta, és a Bibliával voltak kapcsolatosak. Második nap megtudtuk, ki melyik csoportba kerül, és kikkel fogja tölteni a csoportos beszélgetésekre szánt időt. A beszélgetések alkalmával megtárgyaltuk a kapott kérdéseket, melyek nagy része – a Biblia éve alkalmából – a Szentírással volt kapcsolatos. Emellett csoportos játékokra is maradt idő, amikor nagyon jól szórakoztunk.

Szabadidőnket ismerkedésre, régi barátokkal való beszélgetésre, játékokra fordítottuk. A rossz idő miatt a keresztutat az épületben tartottuk meg. Az étkezések alkalmával, illetve szabadidőnkben volt lehetőségünk együtt lenni, és megosztani egymással élményeinket.

Este Szent Pálról láthattunk egy filmet, majd éjfélkor a még ébren lévők elmentek a temetőbe megemlékezni az elhunyt szaléziakról.

Utolsó nap már egy nagy családként vettünk részt a programokon. Még családiasabbá tette a hangulatot az ünnepi szentmise és a szülinaposok felköszöntése. Mindenképp meg kell említeni, hogy nagyon finom volt az ebéd!

Az utolsó csoportos együttlétén e-mail címet cseréltünk, és játszottunk egy utolsót. A három nap alatt rengeteg élménnyel gazdagodtunk, sok embert ismertünk meg, sok barátal találkozhatunk újra, és biztos, hogy hamarosan ismét találkozunk!

Gyarmati Dávid

**HOLA QUERIDOS
JOVENES
DEL MJS...
Sziaztok,
kedves SZALIM
fiatalok!**

Egészen különös üdvözlőt küld a Szent Beltrám Lajos Tartomány Kolumbiából, Mindegyikötöknek, akik tagjai vagytok a SZALIM-nak... Hahó! Kolumbiából, Dél-Amerika egyik országából, ahol ugyanúgy Don Bosco és a SZALIM (MJS) értékeit élik meg fiatalok. Jó tudni, hogy bár távol vagyunk egymástól, megannyi kilométerre, mégis összekötnek bennünket a szalézi karizma élményei és Don Bosco jelenléte, övé, az álmódó, a fiatalok barátjáé, aki gondolt, mindannyiunkra, és ma lehetővé teszi, hogy egy családban érezhessük magunkat 128 országban, mindenféle nyelvben, kultúrában, minden földrészen, a fiatalok együtt kiáltják:

ÉLJEN DON BOSCO, éljen a SZALIM!

Tartsuk szem előtt mindig, kolumbiai és magyar SZALIM fiatalok, hogy mi az, ami összetart bennünket:

- egyetlen szenvedély - az Élet minden kifejeződésében;
  - egyetlen norma: Krisztus evangéliuma;
  - egyetlen álm: mindnyájunk boldogsága, különösen a legszegényebké;
  - és egyetlen stílus: A SZALÉZI IFJÚSÁGI LELKISÉG.
- Menjünk előre, együtt, valósítsuk meg Don Bosco álmát, boldog fiatalok, akik a boldogságot építik... Gyerünk! Mindnyájatokat várunk Kolumbiában... mindig barátok! Mindig szaléziak! Mindig mozgásban!!!

Hno. José Luis Jiménez M. SDB

A SZALIM Szalézi Ifjúsági Megbízottja, Medellín (Colombia)

Mozgalmas hétvégék Munkatársi beszámoló

Lelkigyakorlat

Április 4-5-6 hosszú hétvége volt Pélibődszentkereszten. Ábrahám Béla atya tartott a Miatyánkról lelkigyakorlatot felnőtteknek, munkatársaknak. Régen voltunk ilyen sokan, Megtelt a ház és a Szent Vendel kápolna. A Miatyánkot hat részre „szétszedve”, hat előadásban vetjük végig, az elmélkedéseket egyrészt J. Ratzinger (XVI. Benedek pápa) A názáreti Jézus című könyve ihlette, másrészt a Szentatya felvetéseihez élvezetesen és mély átéléssel fűzte hozzá Béla atya saját tapasztalatait és Don Bosco lelkipásztori útmutatásait.

Igazi szalézi szellemiségű lelkigyakorlaton vehettünk részt. Este és reggel mindenkit felfrissített a lourdes-i barlang előtt a rózsafüzér elimádkozása, és a vasárnap reggeli egyórás Öröm útja is mély lelki élményt adott.

A vasárnapi záró szentmise előtt Kirner Gábor és Nádudvar Géza előadásában hallhattuk a „Miatyánk dialógusát”, amely döbbenetes erővel hívta fel figyelmünket arra, hogy az imádkozás „veszélyes dolog”, kiváltképp akkor, ha a kimondott szavakat rutinszerűen, azok valószínűségéről elfelejtkezve daráljuk csak végig.

Munkatársi megbeszélés

Béla Atya idézte Don Boscót, aki a Munkatársak Egyesületének létrehozását a „vallási aluszékonyág” elkerülése érdekében szorgalmazta. A lelkigyakorlaton megjelent munkatársi csoportok vezetőivel végig tudtuk beszélni a Magyar Mun-

katársak Egyesületének készülő szabályzatát, amely a munkatársak számára készült Apostoli Élet Szabályzata útmutatói szerint formálódik. Ennek alapján szalézi munkatárs az,

- aki valamilyen módon részt vesz a Szalézi Család munkájában,

- egy helyi központ csoportjának tagjaként, ígéretet tesz, és azt rendszeresen megújítja, valamint

- folyamatosan képezi magát, és anyagi lehetőségeinek megfelelően egyesületi tagdíjjal hozzájárul a felmerülő költségekhez.

A munkatársak szervezetének alapsejtje a helyi központ, amelyet hat ígéret tett munkatárs alapíthat. Minden helyi központ éves munkaterv szerint kell, hogy dolgozzon, és a csoporthoz a tartományfőnök által delegált szerzetespap vagy nővér (SDB vagy FMA) tartja a helyi központ tagjai és a Szalézi Család többi tagja közti kapcsolatot, és segíti a tagok formációját.

Rövidesen újabb közgyűlést kell rendeznünk, hogy a Magyar Munkatársak Egyesületének Alapszabályát meg tudjuk szavazni, és ki kell alakítanunk a hazai munkatársak országos összejöveteleinek, beszámolóinak, lelkigyakorlatainak rendjét. Ezekről még konkrétan nem sikerült megállapodnunk, de a következő összejövetelre kialakítandó éves program kidolgozásához sok hasznos észrevétel hangzott el.

Régióvezetői gyűlés

A szalézi munkatársak Közép-Kelet Európai Régiójának Tanácsa április 12-én ülé-

sezett Pozsonyban, Mirjana Vučica régióvezető-elnök vezetésével. A magyar munkatársakat az országos tanács elnöke, Ónodi Gábor képviselte. Felkerültünk a szalézi munkatársak európai térképére azáltal, hogy januárban újjáalakult a Munkatársak Országos Tanácsa, lett új választott elnöke és vannak olyan helyi központok, amelyek ígéretet tett munkatársakkal dolgoznak.

A cseh (Prága) és az egyik lengyel (Gdina) tartomány vezetőivel és munkájukkal sikerült részletesebben megismernünk. Amit mindkettőn a legfontosabbnak tartottak:

- Sose add fel!

- Imádkozz!

- Készíts egy feszes, de betartható naptárt, programtervet az egész évi munkákra vonatkozóan.

Sok olyan részletkérdést sikerült végigbeszélni velük, amelyek a hazai munkatársi munka szempontjából is lelkesítő tanulságokkal járhat, és megbizonyosodhattunk két dologról: egyik tartományban sem küzdelmekről mentes a munkatársak élete, de erőt ad az a tény, hogy a nagy Szalézi Család tagjaként végezzük munkánkat

A Régió Tanácsa örömmel vette tudomásul, hogy a magyar munkatársak is bekapcsolódnak a nemzetközi szintű munkába. Újdonság, hogy a munkatársi régió kiterjedésével, tag-tartományaival kapcsolatos eddigi vita lezárult, az eddig a Közép-Kelet Európai Régióba tartozó német és osztrák tartományok munkatársai a Nyugat-Európai Régióhoz csatlakoztak. Így a Közép-Kelet Európai Régiót Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Magyarország, Szlovénia, Horvátország tartományai, illetve Ukrajna és Oroszország helyi központjai alkotják.

A pozsonyi találkozó legfontosabb célja az volt, hogy az október 3-5-ig, Zágrábban megrendezésre kerülő Regionális Munkatársi Kongresszus programját összeállítsa.

A találkozóra hivatalos az egész régióból minden tartomány munkatársi tanács összes tagja. A program fő témája „Európa evangelizációjának új kihívásai”, ezzel kapcsolatban a Szalézi Család vezető személyiségei fognak előadásokat tartani. Ezt követően csoportmegbeszélések lesznek, egyrészt az evangelizáció speciális kérdéseiről, a család, a tágabb társadalom, és az egyház keretei között, másrészt a munkatársak és tisztségviselőik, delegátusaik speciális feladataival kapcsolatosan.

Fontos határidő: július végéig be kell jelentkeznie minden részt venni szándékozó csoportnak az októberi konferenciára.

Reméljük, hogy a magyar munkatársak is nagy számban fogják tudni képviselni a magyar tartományt!

Marillai Andrea, Ónodi Gábor

Mottónk: „Isten szeretete sürget engem...”

Beszélgetés az örökfogadalom előtt álló misszionáriusainkkal

Tran Dinh Biet Pál, Pham Quoc Thai Hung Savio Domonkos és Salagala Rajesh

Három fiatal szalézi készül szerzetesi örökfogadalma letételére május 24-én. Pál, Domonkos és Rajesh misszionáriusok, akik Vietnamból, illetve Indiából jöttek Magyarországra. Tettekés, kedves, tehetséges fiatal szaléziak, akik misszionáriusi létének az volt az első próbaköve, hogy igen nehéz nyelvünket minél jobban megismerjék és elsajátítsák.

Péliföldszentkeresztben beszélgettem velük a tavaszi rendi lelkigyakorlat végén. Mindhárman mosolyogva ültek velem szemben, és nekem most is az jutott eszembe, amit már olyan sokszor olyan sokan megfogalmaztak: derűs mosolyukkal egy új dimenziót hoztak tartományunkba. Már jól beszélnek nyelvünket, de a mosoly örökre a védjegyük marad.

Domokos:

- Igen, kezdetben kénytelenek voltunk nagyon sokat mosolyogni, mivel nem értettük, mit mondanak nekünk. Szerencsés vagyok, mert tudok zenélni, és ez egy „plusz-nyelv”, amit értenek a fiatalok.

Most, a nagybőjti időben rendszeresen jártam a keresztutat és közben önmagáról, az életemről gondolkodtam. Készültem az örökfogadalomra - kicsit úgy, ahogy Jézus készült: tudta, mi vár rá, mégsem tért le az önként felvállalt útról, egyenesen ment a Golgotára.

Az én életemben is vannak állomások, és az örökfogadalom nem az utolsó állomás, csak az egyik a sok közül. Hogy Jézus találkozott útján Máriával, Veronikával és másokkal, úgy az én életemben is jelen vannak meghatározó személyek, de ahogy Jézus is mindig tovább ment egy-egy találkozás után, úgy én is tovább megyek. Ahová Jézus ment - a Golgotára - oda nem tudok elmenni, de a magam útját járom kitartóan tovább, és vállalom a nekem kiszabott keresztet, remélve, hogy

mellettem is lesznek mindig Cirenéi Simonok, akik segítenek majd nekem.

A gyakorlati időm alatt igyekeztem megismerni és megérteni a magyar fiatalokat. Előbb egy nép kultúráját, a gyerekek szociális körülményeit, életét kell jól megismerni, hogy segíteni tudjunk nekik.

A fiatalokért akarok élni, értük akarok dolgozni, értük teszek örökfogadalmat. Örökre Don Boscóval akarok maradni, és tovább építeni a szalézi művet Magyarországon.

Pál:

- Beszélni a nyelvet - különösen a nehéz magyar nyelvet, az nagy dolog, de nem a legnagyobb. Sokan ijesztgettek velem, de nem lehetetlen, meg lehet tanulni. Igaz, hogy messze nem beszélünk még tökéletesen, de igyekszünk, és hisszük, hogy idővel egyre jobb lesz. A szerzetesi életben nagyon fontos a türelem és a munka, és ez a nyelvtanulás pont erre tanít bennünket: sok türelmet és sok munkát igényel. Nem csak a nyelvtanároktól tanulunk, a rendtársak, a fiatalok, mindenki tanított bennünket és ezért nagyon hálásak vagyunk. Lassan megy, de a végén biztosan sikerülni fog!

Nagyon jó kezdeményezésnek tartom, hogy Szombathelyen bevezették vasárnapként a rendszeres gitáros ifjúsági misét, ami sok fiataalt vonz a templomba. Szerintem ez nagyon fontos. Minden gyereknek kell adni valamit. Egy picit imádságot, egy keveset Jézusból. Senkit sem engedhetünk el „üres kézzel”, anélkül, hogy valami lelki értéket ne kapott volna tőlünk. Igyekezni fogok, hogy a jövőben minél többet beszéljek a gyerekeknek Jézusról és Don Boscóról, hiszen ezért lettem misszionárius.

Legszívesebben minden időmet a gyerekekkel tölteném, és nagyon sokszor hiá-

nyoznak, ha nem lehetek velük. A legjobb dolog a gyerekekkel együtt élni, gyerekek nélkül nem lehet igazi szalézi a szalézi.

Rajesh:

- Abban hiszek, hogy Isten kiválasztott, meghívott és magának akar engem. Nem azért, mert tehetséges vagyok, nem azért, mert jó vagyok, hanem mert ő ezt akarta. Ha nincsen Isten szeretete, nincs értelme a munkánknak. Bárki dolgozhat a gyerekekkel, lehet ebben akár nagyon sikeres is, de a szerzetest Isten szeretete választotta, Ő küldte. Ez a mi hitünk próbaköve. Isten választott, nem én, Ő küld a fiatalokhoz, és én igent mondom.

A magyar nehéz, de szép és logikus nyelv. Boldoggá tesz és nagyon jól esik, hogy mindenki bátorít, hogy értékeli erőfeszítéseinket, türelmesek velünk. A fiatalok nyitottak, kedvesek, úgy érzem, hogy a legtöbben elfogadtak és készek odafigyelni arra, amit át akarunk nekik adni. Nem csak játszani kell a gyerekekkel, hanem evangéliumi értékeket átadni. Erre kell felkészülnünk. Jó játszani a gyerekekkel, de a játék csak eszköz, a cél az evangelizálás, és ezt sosem szabad elfelejtenünk. Mindenkinek máshoz van tehetsége, ezt ki kell használni. Én nagyon szívesen tanítok, és remélem, hogy lesz rá lehetőségem. A játékot és az evangelizálást egybe kell gyúrni, a kettőt komolyan átgondolva egyensúlyba kell hozni, és ez nem könnyű.

Domonkos, Pál és Rajesh életének jelentős állomása a szerzetesi örökfogadalom, de idővel a papság szentségét is fel szeretnék venni. Mindhárman ezt üzenik:

„Könnyű valamit elhatározni, de nem könnyű megélni. Segítsetek nekünk! Imádkozzatok értünk!”

Lejegyezte Lengyel Erzsébet

Don Bosco szobra a római Szent Péter bazilikában

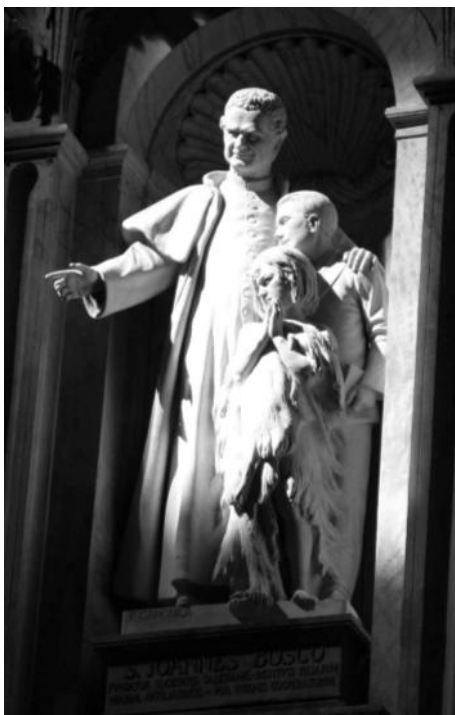
Halálának nem egészen félszázados évfordulóján, 1935 január 31-én „bevonult” Don Bosco a Szent Péter bazilikának abba a fülkegalériájába, amely a rendalapítók szobrainak van fenntartva.

Nem nehéz elgondolni, mekkora feladat volt a 250 mázsás, 6 m magas márványkolosszust a helyére juttatni. Carrarából külön erre a célra készült teherkocsi szállította Pietro Canonica műremekét Rómába.

Don Bosco bal karjával gyengéd mozdulattal öleli magához két növendékét: kedvencét, Savio Domonkóst és az indián Zeffirino Namuncurát, aki mint kispap halt meg Rómában. Szabadon maradt jobb keze lendületes mozdulattal mutat az oltár felé. Egy egész élet programja elevenedik meg ebben a mozdulatban: int, hív, irányt mutat, lelkesít. Eleven, és nincs benne semmi mesterkéeltség, semmi sablon. A két mellékalak megválasztásával a szalézi nevelés első remekét, a másikkban pedig a szalézi missziók munkájának első gyümölcsét állítja az utókor szeme elé.

Hogy Canonica mester ennyi megértéssel és szeretettel alkotta meg művét, azt a művészi rátermettség, a technikai felkészültség önmagában még nem magyarázza meg. Érthetővé teszi azonban egy kedves, magán jellegű tény: a művész valamikor a torinói Szent Alajos Oratórium növendéke volt, és személyesen ismerte Don Boscót. A gyermekkori emlékek elraktározott benyomásai között kell tehát keresnünk azt a mozgató erőt, amely megihlette a mester vésőjét, amikor ilyen nagyszerű összhangba tudta egyesíteni Don Bosco arcán a jóság és az erő kifejezését. A hasonlóságot tökéletesnek találták azok is, akik olyan szerencsések voltak, hogy közlőre ismerhették a Szentet. Álljanak itt erre nézve egy nemes római hölgy, Patrizia márkiné sorai, amelyeket azután mondott, hogy megtekintette az elhelyezésre váró szobrot, amelyben tökéletesen felismerte annak az arcvonásait, aki neki több mint fél évszázaddal korábban tanácsadója és támasza volt:

- Canonica szobra mély megilletődést váltott ki a lelkemben. A szent arcának nem csak az ő igazi vonásait láttam viszont, de azt a különleges kifejezést is, amely olyan mély hatással volt mindenkire és kitörőlegesen belevésődött mindazoknak az emlékezetébe, akik olyan szerencsések voltak, mint én, és személyesen ismerhették őt. Tekintete ugyanaz a mélyreható és

mégis mosolygó tekintet, amely elől csak azok zárkóztak el, akiknek nem volt rendben a lelkiismeretük. Hogyan is lehetne őt valaha is elfelejteni!

A szobor abban a fülkében áll, amely a Confessio oltár jobb oldalán, Szent Péter bronzszobra fölött van, amelyről köztudomású, hogy jobb lába erősen megkopott a századok folyamán itt járt zarándokok csókjaitól. Az egymás fölött elhelyezett két szobor között látjuk IX. Piusz pápa medaillon képét. Különös találkozása a véletleneknek: fent, a 20 méteres magasságban nyíló fülkében a pápaság gondolatának egyik legodaadóbb hívét ábrázoló szobor; alatta az a pápa, akit a szent legnagyobb jótévőjének és Társasága második atyjának mondott; lent pedig az első pápa, Szent Péter szobra, akinek szeretétére annyiszor lelkesítette Don Bosco a fiait.

Önkéntelenül XI. Piusz pápa szavai jutnak eszébe annak, aki ezeket végiggondolja, amelyekkel egyszer „az isteni Gondviselés sakkhúzásait” emlegette. Ha Don Boscónak azt mondta volna valaki, amikor minden római útja alkalmával eljött ide Szent Péter szobrához, hogy a jámbor zarándokok példája szerint ő is csókjával illesse az apostolfejedelem lábát, hogy valamikor majd az ő szobra kerül ide, az apostolok fejedelmének feje fölött üresen álló fülkébe, mégpedig annak a lelkes fiatal papnak a jóvoltából, aki nem is olyan régen, három napon keresztül szívesen látott vendége volt a torinói Oratórium asztalának, milyen kedélyesen mosolygott volna ezen a lehetetlennek látszó jóslaton az alázatos lelkű pap.

És íme, amit ő lehetetlennek tartott volna, az mégis beteljesült!

Forrás: Szalézi Értesítő 1935.

Csendes évforduló 150 éve járt először Rómában Don Bosco

„Az első utazás 1858-ban nagyon emlékezetes volt!” - olvashatjuk Don Bosco önéletrajzában (MB XVIII, XV. fejezet, 300 oldal). Abban az időben Olaszország több elszigetelt részre volt feldarabolva, és nem volt kiépítve a vasútvonal Genova és Róma között. Don Boscónak útlevele volt szüksége, tanúkkal hitelesített végrendelet kellett írnia a jegyző előtt és hajóra kellett szállnia, hogy Civitavecchiába hajózzon.

És az a borzalmas tengeribetegség! Amikor kiugrott a postakocsiból, azok az érzések hatalmasodtak el rajta, amit az ősi római zarándokok érezhettek, amikor lábukkal megérintették a Szent Város földjét.

Ez volt az egyedüli eset, amikor városnéző körúton járt. Lement Szent Callixtus akkoriban feltárt katakombáiba. Felmászott a Szent Péter katedrális tornyába. De Maistre gróf, akinek a házában vendégeskedett, bemutatta őt több főnemesi családnak és bevezette a bíborosok palotájába is.

Háromszor is fogadta őt IX. Piusz. A kihallgatások alatt a pápa útmutatásokat adott Don Boscónak a Kegyes Szalézi Társaság megalapításához, sajátkezű jegyzeteket írt a Szabálykönyv tervezetének margójára és utasította, hogy írja le álmait.

Egy fiatal pap követte Don Boscót mindenhová, mint egy árnyék. Ő volt Rua Mihály, aki később vikáriusa, majd utóda lett a rend élén.

Ezt az első látogatást számos másik követte, amelyek alkalmával Don Bosco előremozdította művének ügyét, az újonnan megalapított Szalézi Kongregáció bejegyzését és XIII. Leó pápa kérésére felépíttette a Szent Szív templomot.

A csendes évforduló február 21-én egybeesett a 26. Egyetemes Káptalan résztvevőinek megérkezésével.

(ANS - Róma)

Hírek a szalézi világból

Az Egyetemes Tanács tagjai a 2008-2014 időszakra

Miután don Pascual Chávez Villanueva rendfőnököt még hat évre megerősítették tisztében a 26. Egyetemes Szalézi Káptalan résztvevői, további hat évre megválasztották don Adriano Bregolin rendfőnöki vikáriust, és továbbra is rá bízta a Szalézi Család ügyeit. Don Filiberto González Plasencia lett a tömegtájékoztatási ügyek új tanácsosa. Az új egyetemes ekonómus Claudio Marangio testvér. A formációs ügyek tanácsosának posztját még hat évig don Francesco Cereda tölti majd be. A máltai don Fabio Attard lett az új ifjúságpasztorációs egyetemes tanácsos, a missziós ügyeket pedig don Vaclav Klement irányítja majd.

Régióvezetők:

Don Guillermo Luis Basañes az Afrika-Madagaszkár régió tanácsosa, don Andrew Wong a Kelet-Ázsia régió tanácsosa, don Natale Vitali lett a február 21-én elhunyt don Baruffi utóda Dél-Amerika déli régiója élén. Az Interamerika régió tanácsosa don Esteban Antonio Ortiz González, akit még hat évre megerősítettek tisztében. Don Maria Arokiam Kanaga a Dél-Ázsia régió tanácsosa, don Štefan Turanskýt választották meg az Észak-Európa régió tanácsosának.

Elnököt választott az Európai Szerzeteselőjárói Konferenciák Egyesülete

- Az új elnök a 70 éves Don Bosco nővér, Lutgardis Craeynest lett. A választásra a szer-

vezet 38. konferenciáján került sor a belgiumi Trohout-ban. Az egyesület 26 európai ország férfi és női szerzetesrendjének képviselőit tömörítő szervezet, az általuk képviselt szerzetesek száma mintegy négyszázezer. *(Magyar Kurír)*

Franz Wöß eddigi tartományfőnöktől. - Életközeli, vidám és életerős egyházat szeretnék - mondta kinevezésekor Osanger atya -, szorosán együttműködve a fiatalokkal és a fiatalokért dolgozó szalézi munkatársakkal kívánom megtalálni az evangéliumi utat, mely Jézushoz vezet az ifjúságot. *(domboso.at)*

Régióink új tanácsosa

Don Štefan Turanský 1956-ban született a szerbiai Selencában. Rómában és Torinóban tanult, első fogadalmát 1976-ban Rómában tette le, ahol teo-

lógiai doktorátust is szerzett. 1985-ben szentelték pappá.

A Szlovák Tartomány tartományfőnökeként jött a káptalanra. Az Észak-Európa régió vezetését a belga don Albert Van Heckétől veszi át.

A rendfőnök megköszönte az igen összetett régióban végzett hatalmas munkát, hogy don Albert Van Hecke annyit fáradozott - sikerrel - nyelvek megtanulásán, csakhogy eredményesen kommunikálhasson a rendtársakkal. Megválasztása után don Štefan első szavai ezek voltak:

- Zavarban vagyok, de Isten akaratára mindig igent mondtam. Hiszek az Észak-Európa régióban, ezért elfogdom.

A gratulációk után don Štefan azt mondta van Heckének: - Most elsőként belépek a Te iskoládba!

Štefan Turanský négy nyelven beszél, még hármat ért (szlovák, olasz, horvát, szerb, spanyol, német, francia). Nemzetközi műveltségű és tapasztalt szalézi. *(ANS - P.Andrásfalvy)*

Ausztria - Új tartományfőnök az osztrák szaléziak élén

- Az 57 éves P. Rudolf Osanger augusztus 15-től veszi át az osztrák Szent Órangyalok Tartomány vezetését P.

Hírek a magyar tartományból

Újpest-Magyar

Csocsóbajnokság - A plébánia alagsori helyiségeiben szerveztük meg február 23-án a csocsóbajnokságot. A körmérkőzéses rendszerben lebonyolított versenyen öt pár indult, és jó volt megtapasztalni, hogy sikerült a templomban ritkábban előforduló fiatalokat is becsalni a játék kedvéért. Nagy üdvözlés fogadta Gábor atya bejelentését, hogy az első díj egy igazi bőrfoci lesz.

A verseny a két versenyzőn párhuzamosan folyt. Az a páros nyert, aki először érte el a hat gólt. A mérkőzések nagyon sportszerű légkörben, vita nélkül zajlottak, minden résztvevő megkaphatta volna a képzeletbeli fair play díjat. Az egyik anyuka nagyon finom stanglival kedveskedett a versenyzőknek.

A téli kápolnába ideiglenesen átvitt ping-pongasztalon kiegészítő sportként mindeki kipróbálta játéktudását.

Reméljük, hogy mihamarabb hasonló versenyt tudunk rendezni. *Pusztai Péter*

Eger

Don Bosco ünnep - Az egri Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégiumban február 5-én került sor arra az ünnepi rendezvényre, melyen Don Bosco Szent János halálának 120. évfordulójáról emlékeztünk meg. Nagy öröm volt számunkra, hogy Kazincbarcikáról ellátogattak hozzánk a szalézi rend ottani tagjai, valamint az általuk működtetett Don Bosco Szakiskola igazgatója, Lux Ambrus.

A szentmise főcelebránsa Manjooran Simon atya volt, aki nem mindennapi módon szólt hozzánk a prédikációban - ugyanis angol nyelven tartotta meg azt, Géza testvér tolmácsolásában Simon atya megosztotta velünk hivatásának felismerését, Don Bosco életpéldáját, Kazincbarcikán végzett munkájukat, hogy ezzel is lelkesítsen minket a szaléziak életében való tevékeny részvételre. Kiemelte a nehéz sorsú gyermekekről való gondoskodás fontosságát, idézve a 2008-ra kiadott rendfőnöki sztrengénát: "Neveljük Don Bosco szeretetével a fiatalokat, főleg a szegényeket és elhagyatottakat, és védjük

jogaikat, hogy életük teljes legyen." A szentmisén a zenei szolgálatban Domonkos és Géza testvér volt segítségünkre.

Új szalézi munkatárs fogadalmátételére is sor került: Anna néni régóta tevékenyen vesz részt az egri nyári oratóriumok munkájában. Az Egerben is egyre bővülő szalézi munkatársak közül többen megerősítették fogadalmukat és elköteleződésüket Bosco Szent János követésére. A szentmisét követően a kollégium dolgozói megleptek minket egy kis finomsággal, majd az estét közös játék zárta le, ahol sokszínű ajándékokkal vártak minket a növéreik.

Nagyon jók az ilyen közös együttlétek, hiszen mindig erősítenek minket abban, hogy nyitottabbá és elfogadóbbá váljunk mások iránt, s hogy későbbi pedagógusi munkánk során az így szerzett értékes tapasztalatokat kamatoztathassuk a fiatalok körében.

Sándor Berni

Elsőáldozáshoz járulnak a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola diákjai

Kazincbarcika

Hitéletünk - Decembertől minden hónap első hétfőjén a Szent Család templomban szalézi szentmisét celebrál Simon atya, ahol a városi hívekkel mi tanulók, és tanáraink is részt veszünk.

Szent Balázs napján Simon atya a Balázs-áldás szertartását végezte iskolánkban. A Balázs-áldásnál használt, keresztben elhelyezett két gyertya mintha Krisztus ölelő karja lenne, ami megvéd, őriz, óv bennünket minden veszélytől. Bízunk Szent Balázsnak, a diákok védőszentjének közbenjárásában!

Hamvazószerdával megkezdődött a nagybőjti idő, amikor húsvétra készülünk. Az előkészület jegyében a Szent Család templomban minden szerdán keresztutat járunk, hogy lélekben megtisztulva várjuk az ünnepet.

Tóth János, 12. osztályos fodrász tanuló

Kollégiumi hírek - Novemberben egy új fiú érkezett a kollégiumba. Hamar összebarátkoztunk, és kiderült, hogy ő is énekel és reppel. Hamar összeállítottunk egy szá-

mot, és a karácsonyi ünnepen már felléphettünk. Szárnyakat adott a nagy taps és az elismerés. A januári Don Bosco ünnepén már Óbudán is felléptünk. Februárban a szakiskolai kollégiumok „Ki mit tud” megyei döntőjén az egyéb kategóriában első helyezést értünk el, és továbbjutottunk Egerbe a regionális döntőbe, ahol nagy sikerünk volt. Sajnos az egyéb kategóriát nem pontozták, így az országos döntőbe nem jutottunk be.

Folytatjuk tovább, és kislemezt szeretnénk csinálni, amihez Kavalyecz és Husóczy tanár bácsik megígérték a segítségüket, amit előre is köszönünk.

A kollégiumban mindenki örül a sikerünknek! Köszönjük a segítséget igazgató bácsinak, Simon atyának, Géza és Domonkos testvérnek!

Lipták Norbert, 11. osztályos közműves tanuló

Hírek Szombathelyről

Szent Balázs ünnepén, az áldás mellett almaszentelés is volt Újperinten és Sorokmajorban. Ez a népszokás régen azért alakult ki, hogy a szentelmény hatásaiban az otthon maradottak is részesüljenek. Mi ezt a hagyományt igyekszünk újra feleleveníteni.

Nagybőjtben Bőjte Csaba ferences tartott előadást és adománygyűjtést színházterünkben. A program után fiataljaink egy áldást kértek, valamint egy kis keresztet a homlokukra. Aranyos és kegyelemmel teli pillanatok voltak ezek.

Húsvét szent ünnepe minden fáradtság ellenére valóban felemelő volt. Különösen az igazgatónk által végzett lábmosási szertartás dobogtatta meg az „apostolok” szívét.

Újperinten már régóta a volt Katolikus Iskola - ma Kultúrház - világos és jól fűthető termében tartjuk a hitoktatásokat. Sorokmajorban is kapunk egy termet a tűzoltóságtól fiataljaink, gyermekeink részére, hála Németh Miklós (Petőfi-telepért Egyesület elnöke) és Krizmanics Ferenc tűzoltó alezredes úrnak.

Templomunkban Baji János atya megkezdte a bérnyújtásra és az elsőáldozásra készülőket közvetlen felkészítését. Az utóbbiakat idáig Horváth István hitoktatónk tanította.

Idén van Ambrózy Teréz jótevőnk férjének, Migazzi István halálának 75 éves évfordulója. Ez alkalomból Tanakajd és Vasszécseny települések „Ambrózy-Migazzi István Napok”-at rendeznek. A „Virágos Gróf” különösen a Jeli Arborétum létrehozásával alkotott maradandót. Ambrózy Terézről házuk egy ünnepélyes szentmise keretében emlékezik meg augusztus elején.

P. Márkus Zoltán SDB

Volt FMA növendékek világtalálkozója Torinóban

Világraszóló eseményen vehettünk részt 2008. március 3-10 között Olaszországban. A Don Bosco nővérek Volt-Növendékeinek Egyesülete ebben az évben ünnepelte fennállásának 100. évfordulóját. A világ minden tájáról, ahol nővérek dolgoznak, 57 nemzet delegáltjai érkeztek Torinóba, hogy együtt ünnepeljenek. Ebben a nagy nemzetközi forgatagban, mi négyen magyarok, nagyon jól éreztük magunkat. A szeretet, a gondoskodás, amit egész idő alatt tapasztaltunk, mély emberségről, igazi szalézi közegről tanúskodott. Három afrikai volt növendék mellett legfiatalabbakként érkezünk, hisz centenáriumhoz híven, az idősebb generációk nagy számban képviseltették magukat! Ifjúságunk mintha megfiatalított volna mindenkit körülöttünk: nagymamáink korabeli volt növendékek lelkesedtek buzgóságunkon, már csak pusztán jelenlétünkkel reményt adtunk arra, hogy szalézi lelkülettel élő fiatalok, kikerülve a nagyvilágba, családban, munkahelyen, tudunk, akarunk hűségesek maradni Don Bosco és Maria Mazzarello életművéhez.

A március 4-7-e közötti időszakban 4-500-an vettünk részt a programokon, ami főleg kirándulásokkal, beszélgetésekkel, élmény- és tapasztalatcseréből állt. Torino, Colle Don Bosco, Becchi, Chieri, Mornese, Valponasca, Nizza - ezeken a helyeken járva követtük szentjeink életútját, így mi magunk is részesei voltunk a múlt egy kis szeletének. Mire elérkezett a szombati nap, több ismerettséggel letünk gazdagabbak, hisz hol a belga, hol az indiai, hogy az argentin, hol az olasz stb... részleg képviselői ügyeltek arra, hogy ne csak tartalmasan, de igen jó hangulatban teljen el a találkozó hete.

A szombatot izgatottan vártuk, nem véletlenül! Ezen a nagy központi ünnepségen a torinói Ruffini körcsarnokban mintegy 4000 ember vett részt. Megjelent don Pascual Chávez rendfőnök és Sr. Yvonne Reungoat, a rendfőnöknő helyettese is.

A nemzetek felvonulása, a közös szentmise megmutatta az egyház közösségi mivoltát. Megtapasztaltuk, hogy a nagy távolságok, a különböző élethelyzetek ellenére milyen a Szalézi Családban élni. Az ünnepséget a köszöntők és néhány nemzet táncos, énekes előadása tette színessé.

Ezzel nem ért véget az ünnep, hisz a találkozó utolsó napját szentmise zárta le a Torinóban, a Segítő Szűz Mária Bazilikában, melyet Severino Poletto bíboros, torinói érsek mutatott be. A búcsúzás nem volt könnyű, de lélekben feltöltődve, élményekkel gazdagon tértünk haza. A tanácsok, tapasztalatok segítségével az itthoni volt-növendékek közösségének életét szeretnénk mozgalmassá, élményszerűvé tenni.

Dankó Zsuzsanna

Gyermeksorsok

A kolléganőm beteg lett, és helyettesítenem kellett a 10. osztályban. Ezt az osztályt nem tanítom, de látásból ismerem a gyerekeket. Rögtön feltűnt egy kék szemű, barna bőrű fiú.

Az új anyag magyarázatakor a fiú megkért, hogy hangosabban beszéljek, mert kicsit rosszul hall. Megpróbáltam jobban felemelni a hangomat. A szünetben az osztályfőnökének elmondtam, hogy milyen kár, hogy az új fiú hallásával probléma van.

„Téged becsapott” - mondta a kolléganő. „Semmi baja. Valószínűleg jól szórakoztak rajtad.”

Nem tudtam, hogy bosszankodjak, vagy nevessek.

A következő szünetben a folyosón talákoztam a fiúval. Hozzáhajoltam, és jó hangosan megkérdeztem: „Jól hallasz már?” Megdöbönt, de látva, hogy elnevetem magam, ő is nevetni kezdett. Így kezdődött az ismeretségünk, ami aztán barátsággá fejlődött. Kérésemre szívesen ráállt, hogy elmeséli életének rövid történetét.

A következőket mondta el magáról:

1991. április 1-jén születtem Mezözomborban. Édesapámat nem ismertem, mert harminc évesen meghalt, amikor én még csak két éves voltam. Nem tudom hol temették el. Anyukám ekkor lemondott rólam és beadott egy gyermekotthonba Miskolcon. Nem látogatott meg soha. Férjhez ment, öt testvérem van. Bodroghalmon laknak. Háromszor láttam, nagyon fáj, hogy eldobott.

Nevelőszüleim kivettek az intézetből, így Farkaslyukba kerültem, Ózd mellé. Nevelőszüleimnek két saját gyermekük van. Szeretnek, de sok probléma volt velem a magatartásom miatt. Fegyelmi ügyeim voltak. Egyszer bombariadót csináltam az iskolába. Jártam pszichológushoz, aki azt mondta, hogy hiperaktív vagyok. Többször megbuktam.

A nyolcadik osztály elvégzése után Ózdra mentem tanulni a Bolyai Farkas Szakképző Iskolába. Az iskolában én voltam a „rosszfiú”, akit nem sokáig túrtak meg. Igazolatlán hiányzásaim és minősíthetetlen magatartásom miatt novemberben kitétek az iskolából.

Farkas Pali, aki unokaöccse nevelőapámnak, és szintén Farkaslyukban lakik elmondta, hogy ő Kazincbarcikán a Don Bosco Iskolában tanul, tizedik osztályos, kollégista és nagyon szeret ott lenni. Próbáljam meg, hátha engem is felvesznek. Így kerültem november közepén a Don Bosco iskolába.

Azt hittem, hogy itt is én leszek a „rosszfiú”, hiszen a tanárok ismerték a múltamat. Tévedtem. Szeretettel fogadtak, tiszta lappal indultam. A kollégiumban és az iskolában nagyon jól érzem magam. Jó a baráti köröm. Amióta itt vagyok sok sikerélményben volt részem, reppelek és énekelek. Már többször szerepeltem, Óbudán is voltam a Don Bosco ünnepen. A megyei kollégiumok Ki mit tudján első helyezést értem el.

Nagyon sok biztatást, és segítséget kapok Simon atyától, Géza testvértől és Domonkostól. Szinte minden nap segítenek, tanácsot adnak. Ha rájuk nézek, elszállnak a rossz gondolataim. Római katolikus vagyok, de eddig nem jártam templomba. Itt minden nap imádkozok. Hiszem, hogy a Jóisten megsegít.

Minősített hegesztő szeretnék lenni, de terveimben szerepel az érettségi megszerzése is.

Szeretnék híres lenni a reppel és az énekléssel. Úgy érzem, itt új ember vált belőlem. Köszönöm ezt az iskolának, és mindenkinek, aki ebben segített nekem.

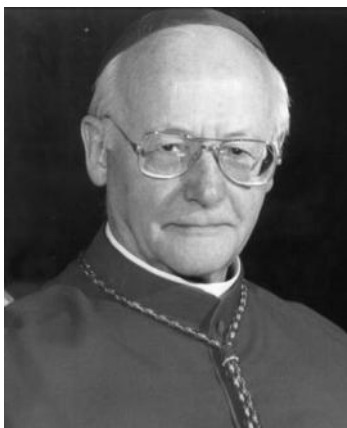
Lejegyezte: Szuromi Béláné

Előttünk jártak

Alfons M. Stickler SDB bíboros (1910-2007)

„Minden intézmény történelmi fejlődésének megismeréséhez az első és legfontosabb feltétel, hogy helyes fogalmunk legyen róla” - ezzel a mondattal nyitja meg Alfons M. Stickler SDB tudományos igényességgel megírt intézménytörténeti munkáját *Der Klerikerzölibat: seine Entwicklungsgeschichte und seine theologischen Grundlagen* címen (Abensberg 1993; magyarul: *A klerikus celibátus fejlődéstörténete és teológiai megalapozása*, Budapest 1994). A 2007. december 12-én elhunyt Stickler bíboros teljes kánonjogászai tevékenységét e helyes fogalom kialakításának és megismertetésének szentelte.

1910. augusztus 23-án született Neunkirchenben, egy tizenkétgyermekes osztrák családban. 1927. augusztus 1-jén lépett be a szalézi rendbe, noviciátusát pedig a németországi Ensдорfban töltötte. A filozófiát és teológiát Németországban és Ausztriában végezte. 1935-ben előjárói teológiai tanulmányai folytatására Torinóba küldték, majd egy évvel később Rómába. 1937-ben szentelték pappá. Ezt követően a Lateráni Egyetem S. Apollinare Utriusque Iuris Pápai Intézetének a növendéke volt, ahol kánonjogtörténetre az 1933-ban Rómába emigrált, egyedülálló tudású Stephan Kuttner († 1996) oktatta. Stickler az ő keze alatt szerzett *utriusque iuris* doktorátust 1940 júliusában. Már 1940 és 1953 között a szaléziak torinói egyetemének kánonjog tanára. 1953-tól 1958-ig ugyanitt dékán. Dékánága idején – 1957-ben – költözött át az egyetem Torinóból Rómába. 1958-ban a *Pontificia Università Salesiana* rektora lett, mely hivatalt 1966-ig viselte. Szakértőként részt vett a II. Vatikáni Zsinat (1962-1965) munkájában. Ezt követően választották meg az Institutum Altioris Latinitatis elnökének (1965-1968). VI. Pál pápa 1971. március 25-én ne-

vezte ki a *Bibliotheca Apostolica Vaticana* prefektusává. 1983. november 1-jén pedig, maga II. János Pál pápa szentelte püspökké. 1985. május 25-én a pápa bíborossá kreálta, és kinevezte a Szent Római Egyház könyvtárosának és levéltárosának, mely tisztelet 1988. július 1-ig látta el. Kánonjogtörténeti munkái közül meghatározó, a számos kiadást megért *Historia iuris canonici latini. Historia fontium* (Institutiones academicae, Taurini 1950). Mint ismert, a kánonjogtörténet tudományán belül hagyományosan három nagy területet különböztetünk meg: a forrástörténetet, az intézménytörténetet és a tudománytörténetet. Az egyházjog forrásainak rendszerezése, egymáshoz való viszonyuk vizsgá-

lata egészen a huszadik századig hozzá tartozott a katolikus egyház hatályos jogának a megismeréséhez és magyarázatához. Ennek a területnek a kánonjogi fakultások számára írt kézikönyvét készítette el latin nyelven Alfons M. Stickler. Hosszú idő telt el az első kiadás óta, mégis a puhakötéses, kristálytisztá latinitású, logikus és arányos szerkezetű mű, mind a mai napig nélkülözhetetlen segédkönyve nemcsak az egyetemi oktatásnak, hanem a forrástörténet terén végzett további tudományos kutatásnak is. Munkásságának jelentős részét a klerikusok életére, különösen pedig a celibátusra vonatkozó egyházfegyelem fejlődése tanulmányozásának szentelte. Ennek eredményeit mutatta be 1953-ban *Sacerdotium et regnum nei decretisti e primi decretalisti* című munkájában; valamint 1964-ben, *La continenza dei diaconi, specialmente nel primo millennio della Chiesa* címmel. Kutatásainak összegzéseként jelent meg a klerikus celibátus fejlődéstörténetéről írt monográfiája, melyet több nyelvre lefordítottak (vö. *Il celibato ecclesiastico*, Città del Vaticano 1994). A Vatikáni Könyvtár prefektusaként, illetve a Szent Római Egyház könyvtárosa és levéltárosaként végzett munkásságát jól példázza a *Legature papali da Eugenio IV a Paulo VI* (Città del Vaticano 1977); a *Collectanea vetustorum ac fundamentalium documentorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Neri* (Brescia 1982); és a *Die Vatikanische Bibliothek und die Bibliotheca Palatina* (Berlin 1986) című kötete. Mértékadó módon vázolta fel a római Kúria egyes intézményeinek a történetét és funkcióját az 1988-ban kiadott *Pastor Bonus* kezdetű apostoli konstitúció kapcsán (vö. *Le riforme della Curia nella storia della Chiesa*, in *La Curia Romana nella Cost. Ap. «Pastor Bonus»* [Studi Giuridici XXI], Città del Vaticano 1990. 1-15). Személyisége és szakmai hozzáértése meghatározó volt a mindmáig legrangosabb középkori kánonjogtörténeti sorozatok között számon tartott *Studi Gregoriani* és *Studia Gratiana* kiadásában. Kimagasló tudományos munkásságát a Ludwig-Maximilians-Universität, Klaus-Mörsdorf-Studium für Kanonistik „doctor honoris causa” címmel ismerte el, ahogyan az innsbrucki és a salzburgi egyetem is.

Az egyházi források alapos ismerete Alfons M. Sticklert az egyháznak, Krisztus titokzatos testének szeretetére és odaadó tiszteletére vezette. Ez az egyház iránt érzett megbecsülés megmutatkozott egész életén, előadásáiban, tudományos munkájában, de utolsó éveiben megromlott egészségi állapotának viselésében is. „Akik az igazságra oktattak sokakat, ragyogni fognak, mint a csillagok” (Dán. 12,3); Requiescat in Pace!

Szuromi Szabolcs Anzelm O.Praem.

(Elhangzott 2008. március 17-én, a PPKE Hittudományi Karán, a „Ius commune medioevale (IV)” kerekasztal konferencia keretében)

Benne vagy?

Az ország lakosainak 55%-a katolikusnak vallja magát. Tavaly hatvanezerrel nőtt azok száma, akik a Magyar Katolikus Egyház munkáját támogatták adójuk egyházi 1%-ával.

Köszönjük, ha Ön is így tesz!

Technikai szám:
0011

Magyar Katolikus Egyház

A szalézi kincsestárból merítve

Torinóban 140 éve szentelték fel a Segítő Szűz Mária templomot

A Segítő Szűzről elnevezett nagyszerű templom központi helyet foglal el Valdocco és a Szalézi Család szívében: ez az anyatemplom, innen indulnak útnak minden évben a szalézi misszionáriusok. Don Bosco azért emelte, hogy a Segítő Szűz Máriába vetett végtelen bizalmának megtestesítője legyen azokban az időkben, amikor az egyháznak számos nehézséggel kellett szembenéznie.

Amikor Don Bosco 1864. április 27-én a valdoccói réten lerakta a Segítő Szűz Mária templom alapkövét, szokás szerint az isteni Gondviselésre bízta magát. Az előleget kérő kivitelezőnek ezt mondta:

- Kérem, nyissa ki a tenyerét! Minden pénzemet odaadom, ami csak van. Nyolc szoldó - azaz fillér - hullott ki belőle. Szentünk bátorította a vállalkozót:

- Ne féljen! A Madonna megsegít!

Nem kellett csalatkoznia: Szűz Mária templomának építését csodákkal sietette. Az 1868-as év elején Don Bosco teljes figyelmét a templom küszöbön álló felszentelésére fordította. Májusban, amikor fölszentelték a harangokat, még alig volt meg valami a szükséges templomi felszerelésekből, de apránként ezek is megjöttek ajándékképpen egyes jötevőktől és kegyelmi meghallgatásban részesült személyektől. Ezek egyértelműen mind azt vallották, hogy valaki titokzatosan értesítette őket, hogy még ez meg ez hiányzik a felszenteléshez. „Semmiből sem kaptunk fölöslegesen - írja Don Bosco - de nem is hiányzott semmi szükséges...” az égi beavatkozás annyira nyilvánvaló volt, hogy Mondovi püspöke így kiáltott föl: - Aki kétségbe vonja, hogy a különféle ajándékok adakozóit az Úr Isten szelleme ihlette meg, az meghazudtolja a déli napfényt.

Június 8-án este Riccardi érsek kitette Szent Móric és Szent Szekundusz vértanúk ereklyéit. Nemsokára megkezdődött a

szent zsoltos éneklése. Majd egész éjjel jámbor hívek imádkoztak reggel fél hatig, amikor az ünnepélyes fölszentelés megkezdődött.

Az első szentmisét az érsek mondta a főoltárnál, rögtön utána ugyanannál az oltárnál Don Bosco misézett. Szíve csordultig telve volt hálával a Szűzanya iránt. Első szentmiséjében most neki ajánlotta fiait és jötevőit. Mikor visszatért a sekrestyébe, minden rendű és rangú emberből álló tömeg vette körül, részint hogy megköszönjék a nyert kegyelmeket, részint hogy újakat esdjenek ki a Keresztények Segítségétől. A délutáni ájtatosság után is nagy embertömeg tolongta körül; még a sekrestyéhez is a Szent Péter kápolnájához vezető lépcsők is tele voltak emberekkel.

A csodák megsokasodtak. Egy szegény szélütött asszony türelmetlenségében nem tudta megvárni, míg tolokocsiján eléje viszik. Maga sem tudta hogyan, csak leugrott a kocsijáról, és csak mikor már előtte állott, akkor vette észre, hogy tulajdonképpen már meg is gyógyult.

Nem is egy hasonló eset történt az ünnep nyolcada alatt.

A Segítő Szűzanya kegytemplomának fölvatása csak fokozta a Don Bosco iránt megnyilvánuló nagyrabecsülést és csodálatot. Egy atya egyszer azt kérdezte tőle:

- Hogy lehetséges, hogy Ön ilyen nagy dologra mer vállalkozni? A semmivel kezd, és a végén hatalmasat alkot?

Don Bosco nagy alázatosan azt felelte: - Látja kérem, nekem tulajdonképpen nincs is ebben semmi részem. Mindent az Úr csinál. Ha Isten az Ő könyörületességében végre akar hajtani valamit, vajon mivel mutatja meg, hogy a mű tőle származik? A következőképpen: a mű keresztülviteléhez éppen a legalkalmatlanabb eszközt használja föl. Ez az én esetem is. Ön már régóta ismer engem: biztosítom Önt, ha az Úr a torinói érsekség területén nálamnál szegényebb és jelentéktelenebb papot talált volna, akkor azt választotta volna ki eszközül ahhoz, amiről Ön beszél. A szegény Don Boscót számításon kívül hagyta volna, s természetesen hivatása szerint legfeljebb valami falusi káplánságot juttatott volna neki.

A Társaság történetében s életében a Segítő Szűz temploma kivételesen fontos. Don Bosco az Oratóriumban elhelyezett művek épületegyüttesének egy összetartó erőközpontot biztosított, s az áhítat tüzhelyét építette meg; a Szalézi Társaságnak anyatemplomot adott, mentsvárat, a katolikus világnak pedig egy nagyszerű szentélyt emelt.

Lemoyné - Bosco Szent János élete I. alapján

SEGÍTŐ SZŰZ MÁRIA BÚCSÚ

Péliföldszentkereszt
május 23-án (pénteken)

ifjúsági gyalogos zarándoklat
május 24-én (szombaton)

11.00 szentmise - fogadalomtételek
utána ünnepi akadémia
EGÉSZ NAPOS LELKESÍTŐ EGYÜTTLÉTRE
SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!

SZALÉZI NYÁR 2008

RÉSZLETES, ÁLLANDÓAN FRISSÍTETT PROGRAMNAPTÁR
a www.szaleziak.hu honlapon

**S. Vitális Gábor SDB - „Múzli”
szalézi szerzetesnövendék diakónussá
szentelése június 21-én lesz Rómában.**

Óuda

Nyári oratórium

- 1. hét: június 16-20.
- 2. hét: június 23-27.
- 3. hét: augusztus 25-29.

Tanyatábor augusztus 2-9.

Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola

Természetjárók kirándulása
június 21-28-ig - Balaton-felvidék
Nyári iskolai tábor
július 1-9-ig - Siófok-Sóstó

Salesianum Keresztény Pedagógiai Szakkollégium, Óbuda

**Felvételi augusztus 14. délelőtt 10
óra** Lelkipásztori ajánlás, kézzel írott
életrajz, személyi igazolvány szükséges!

Pélföldszentkereszt

Július 8-12. SZALIM

Tartományi ministránstábor

Július 15-20. Vadóctábor
serdülőknek

Nyergesújfalú - Szalézi-Irinyi Középiskola - NYÚSZI Oratórium

Hétvégi oratórium az iskolaév
idején pénteken és szombaton
16.30 - 21.00 között

Nyári oratórium június 23-27.

Újpest-Megyer

Csíksomlyói zárandoklat a balassagyar-
mati hívekkel május 8-12.

Elsőáldozás június 8.
Szeptember 19-21. Városmisszió az
Aschner Lipót téren

Clarisseum

Szentmise Sándor István emlékére
június 8-án 10.30-kor
Hittanos tábor augusztusban

Balassagyarmat

Segítő Szűz Mária Körmenet
május 18. 15.30-tól

Elsőáldozás június 4.

Nyári oratórium

június 16-tól július 4-ig

Hétvégi oratórium minden

pénteken 15.00 - 22.00 között

Szombathely

P Baji János SDB aranymiséje

június 14. (szombat) 10.30

Nyári oratórium

június 16 - július 11.

**Június 28-29. SZALIM Tartományi
oratóriumi találkozót**

Grundfoci július 12 (szombat)

Kazincbarcika

VIDES tábor június 30 - július 4.

Mogyoród - FMA nővérek

Nyári oratórium

június 23-július 18.

Hittanos tábor július 20-27.

Eger - FMA nővérek kollégiuma

Nyári oratórium

június 30-július 11.

Pesthidegkút - FMA nővérek

Nyári oratórium június 16-27.

Albertfalva - munkatársi csoport

Vidámság napja június 7.

Pécs - munkatársi csoport

Nyári tábor június 20-30.

A nyár folyamán hetente egy „oratóriumi
nap”

Apostag

**Augusztus 1-3. XIII. „LADIK” Keresz-
tény Könyvészeti Fesztivál SZALIM
részvétellel**

A DON BOSCO KIADÓ LEGFRISSEBB AJÁNLATA

Claudio Russo
Magone Mihály
A szent utcagyerek

Magone Mihály a „nehezen megszeli-
díthető”, szegény sorsú félárva gyer-
mek Don Bosco Oratóriumából.
Megható és tanulságos életrajz a 14
évet élt „szent utcagyerek”-ről.

Pier Luigi Cameroni
Don Bosco látó szíve

Ez a könyv XVI. Benedek pápa
Deus caritas est enciklikájának sza-
lézi olvasata. A szerző megmutatja,
hogy Don Bosco életével és sza-
vaival a fiatalok pasztorációján és
nevelésén keresztül hogyan tege-
élővé a szeretet művészetét. Don
Bosco „egy olyan szív, amely lát”,
látja hol van szükség szetetre, mert
hisz Isten szeretetében.

**Kapható a Don Bosco
könyvesboltban
Bp. Múzeum körút 7.
Tel.: (1) 318-6717**

1%

**TÁMOGASSA BEFIZETETT ADÓJÁNAK 1 %-ÁVAL
A BOSCO SZENT JÁNOS IFJÚSÁGI NEVELÉSI
ÉS OKTATÁSI ALAPÍTVÁNYT!**

Adószám: 19673752 - 1 - 41

**Kérjük, ajánlja ismerősei figyelmébe is Alapítványunkat!
SEGÍTSEN, HOGY SEGÍTHESSÜNK!**

Iskola a jövő számára

Kazincbarcikán február 19-én volt a Don Bosco Általános Iskola, Szakiskola, Szakközépiskola és Kollégium új szakképzési épületének ünnepélyes alapkövetétele. Az ünnepen az iskola tantestületén és diákjain kívül jelen voltak más szalézi házak képviselői. A jelentős eseményt megtisztelte jelenlétével a város polgármestere, Szitka Péter is.

Az iskola fejlesztésének újabb állomása ez, miután 2006-ban az iskola teljes elméleti képzése a város széléről beköltözött a Május 1. úti, bezárásra ítélt iskolaépületbe, amelyet a város 2004-ben adott át hasznosításra. A Don Bosco Szakiskola összetett oktatási intézményként fogadja be az ország minden részéről érkező gyerekeket, fiatal felnőtteket. Mintegy 500 diáknak ad esélyt, hogy tanulmányait elvégezze, akik közül 60 % roma származású. Olyan halmozottan hátrányos helyzetű gyerekeket is befogadnak, akikről már sok helyen lemondtak. Állami gondozott, csonka-, vagy munkanélküli családból való, esetenként börtönviselt, viselkedési- és beilleszkedési problémákkal küzdő fiatalok is esélyt kapnak itt arra, hogy befejezzék tanulmányaikat, szakmát tanuljanak, érettségit szerezzenek, becsületes állampolgárok és jó keresztények legyenek - ahogy ezt a szalézi rend alapítója, Bosco Szent János sokszor hangoztatta.

- A reményt, a jövőbe vetett hitet jelenti számomra ez az építkezés - mondta el Lux Ambrus iskolaigazgató. - A nevelés is építés: azon vagyunk, hogy növeljük diákjainkban a becsületességet, az emberséget, a másokra való odafigyelést, és példát adjunk arra, hogyan tudnak roma és nem roma gyerekek önmagukért, a jövőjükért küzdve együtt tanulni, és nem eltartottak, hanem az országukért tenni akaró és tudó polgárok legyenek.

A gimnáziumi képzésen kívül a szakképzés keretében hét szakmát tanulhatnak itt a gyerekek. A fodrász képzés másfél éve egy korszerű tanműhelyben folyik szintén a Május 1. úti épületben, a szakképzés további hat szakmájának (festő, kőműves, hegesztő, nőruha-készítő, cipőjavító, nyomdász) építenek most egy új, a XXI. század követelményeinek megfelelő, háromszintes épületet, ahol a szakmai műhelyek kapnak majd helyet.

- A magyar jövőt építjük: egy iskolát a jövő számára - hangsúlyozta az alapkövetés alkalmán Havasi József magyar szalézi tartományfőnök. - Rendalapítónk, Bosco Szent János világméretű szalézi műve is egy kis nyomorúságos viskóból indult ki, és ez az iskola is valahogy így kezdte működését Kazincbarcika külvárosában, Herbolyán, szegényes körülmények között, de mindig fejlődött, és most is fejlődik.

Évek óta álmodták, tervezték ezt az épületet, és az álom most a szalézi rend római központjának, külföldi szaléziak és jótévközlő nagylelkű adományainak jóvoltából megvalósulni látszik. Az építkezés Blazsetics Ferenc szakszerű tervezésének köszönhetően várhatóan már 2008. július 31-re be is fejeződik. A további munkálatokban döntő szerep jut majd maguknak a diákoknak, akik a képzési gyakorlat keretein belül fognak dolgozni az épületen. A 2006-ban megnyitott legfiatalabb szalézi rendházzal együtt egy európai szintű, modern szalézi missziós központ létesül Kazincbarcikán, amely az ország egyházi fenntartású oktatási intézményei között jelentős helyet foglal el.

Blazsetics Ferenc építész

Februárban

Áprilisban

▼ Az alapkö megáldása

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 4000 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Havasi József SDB
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet; e-mail: le@invitel.hu; korrektorok: P. Andrásfalvy János SDB, P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor
 A címlapon: a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola tanulója
 Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654